

Szent Péterről szóló mesék

A szentek legendáival szemben olyan népi epikum, mely nem a római katolikus egyház által hivatalosan beiktatott, követendő példaképpen bemutatott szent emberek élettörténetét meséli el (ilyenek is nagy számban kerültek a népi költészetbe), hanem, magyar viszonylatban legalábbis, elsősorban Krisztus személyével kapcsolatos komoly és tréfás eseményeket mond el. Krisztus vagy az Úristen mellett alárendelt szerepet játszik Szent Péter, Szent Mihály, az angyal és az ördög. A táltos „tulajdonságaival” is felruházott Krisztushoz képest szellemi képességeik alsóbbrendűek, egyéniségük – különösen Szent Péteré – gyakran tréfás. A Krisztusról és Szent Péterről szóló vicces meséket a paraszti mesemondók és hallgatóságuk a tréfás mesék egyik fajtájának tekintik, szemben a szentek legendáival, melyek a hívők számára a hiedelem-mondákhoz hasonló hitelű valósnak hitt történetek. E mesék egy része eredetmagyarázó monda, természeti jelenségek mókás, mesés magyarázatára szolgál, arra ad választ, hogyan lett a gomba, a fában a görcs, a Tiszán az örvény, miért rövid a búza kalásza, miért éhes a ló mindig. Mások különböző, ugyancsak nem a mai hivatalos egyház által terjesztett erkölcsi igazságokat bizonyítanak: a kényességtől elkárhoznak az emberek, a lusta és a friss házasodjanak össze, hogy mind a ketten élni tudjanak, a föltétlen igazmondás káros. A legendamesék legtöbbje a kora középkorra vezethető vissza. Egyes típusokról megállapítható, hogy a bizánci egyház terjesztette és népszerűsítette, mások pusztán szájhagyomány útján terjedtek. Legendameséinkről nagyon keveset tudunk, némelynek még a teljes történetét sem ismerjük.

Ilyen mesék:

- A kártyás ember
- A három vándorló
- Szent Péter és az ácsok
- A lusta legény meg a szorgalmas lány
- Szent Péter a laktanyában
- Szent Péter a vásáron
- Szent Péter atyafiai
- A gomba
- Krisztus, Szent Péter és az elégedetlen pópa